Icoana Maicii Domnului “Trandafirul cel neveştejit” de pe Tabor

Materiale despre Icoana Maicii Domnului Trandafirul cel neveştejit de pe Tabor:

https://independent.academia.edu/emystea/Ic-MD-%E2%80%9CTrandafirul-cel-neve%C5%9Ftejit-de-pe-Tabor

https://archive.org/details/@steaemy?query=icoana+Maicii+Domnului+Tabor

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tabor

***

Icoana Maicii Domnului “trandafirul cel neveştejit” de pe Tabor este o copie a celebrei icoane a Maicii Domnului de la Mânăstirea marea Meteora din Grecia, al

cărei hram este chiar Schimbarea la faţă a Mântuitorului. Această icoană a Maicii Domnului mai deosebită despre care ne spune că ar fi fost găsită într-o sticlă pe malul mării. Pare a fi făcută pe o foaie de ziar și are în centru pe Maica Domnului iar pe margini un chenar cu scene biblice şi figuri de sfinţi. Mulţimea de bijuterii din aur şi argint precum şi pozele lăsate sunt dovada multor vindecări miraculoase care s-au petrecut acolo.

Index

Acatist la icoana Maicii Domnului a Acatistului de pe Tabor (12 ianuarie)........3
Mariana Gurza - Icoana Maicii Domnului de pe Muntele Tabor......................16
Să aibă nădejdea lui în Mine!...23
Protosinghel Isaia: Schimbarea la Faţă a Mântuitorului - Minuni pe MunteleTabor...27
Sotiria: taina Taborului 33
Pelerinaj în Ţara Sfântă - Partea II. Iordan, Muntele Tabor, Ierihon................39
Am urcat pe Muntele Tabor - din cartea: De Florii în Ţara lui Iisus” 42
Muntele Tabor (poze) 50
Icoane...53

Acatist la icoana Maicii Domnului a Acatistului de pe Tabor (12 ianuarie)

Acatist la icoana Maicii Domnului a Acatistului de pe Tabor:

https://www.academia.edu/84406766/Acatist_la_icoana_Maicii_Domnului_a_Acatistului_de_pe_Tabor

https://archive.org/details/ac.-ic.-tabor

https://www.slideshare.net/slideshow/acatist-la-icoana-maicii-domnului-a-acatistului-de-pe-tabor/271088400

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Amuțește toată mintea neputând a afla în vistieria inimii gând spre împodobirea luminatei icoane, căci purtând în brațe pe Soarele dreptății, trimiți razele mângâietoare ale darurilor Sale tuturor celor ce cântă cu credință și cu dragoste: ***Aliluia !***

Icosul 1

În brațele tale ai purtat pe Cel Neîncăput în ceruri și mai desfătată decât cerurile te-ai arătat, dăruind lumii pe Floarea vieții - Hristos, cel ce voiește ca să-ți împletim noi cunună prea frumoasă din flori de cântări ca acestea:

Bucură-te, icoană a tainelor Vieții;
Bucură-te, cer luminat de Soarele cel veșnic;
Bucură-te, poartă a Împărăției cerești;
Bucură-te, făclia gânditoare a rugăciunii;
Bucură-te, marea cea senină a înțelepciunii;
Bucură-te, zbor spre înălțimile Luminii;
Bucură-te, cămară a Împăratului neîncăput de ceruri;
Bucură-te, mărgăritar dorit al minților luminate;
Bucură-te, pajiște încununată de florile virtuților;
Bucură-te, oglindă în care am văzut strălucirea Cuvântului;
Bucură-te, cântec veșnic al desăvârșirii;
Bucură-te, dorire neîncetată după izvorul mântuirii;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 2

Acatistul Buneivestiri născut din evlavia cea mare către tine Preacurată, ne este nouă ca o grădină plină de florile înțelegerilor duhovnicești, iar icoana ta ni s-a dăruit nouă spre întregirea bucuriei, ca într-un gând să strigăm: ***Aliluia !***

Icosul 2

La mănăstirea Iviron icoana ta cea de minuni izvorâtoare strălucește cu putere, luminând pe monahii care bine se nevoiesc și pe toți păzindu-i în staulul pocăinței, ca să aducă ție, Celei ce ai născut pe Mielușelul și Păstorul credincioșilor laude ca acestea:

Bucură-te, mângâierea monahilor râvnitori;
Bucură-te, că pe toți îi întărești întru înțelepciune;
Bucură-te, că ne încingi cu putere împotriva vrăjmașilor nevăzuți;
Bucură-te, că asculți rugăciunile celor smeriți;
Bucură-te, că nu ne depărtezi de la potirul milei tale;
Bucură-te, oglindă a adâncului Înțelepciunii;
Bucură-te, acoperământ al lumii ocrotitor de furtuna păcatului;
Bucură-te, cântarea cea neîncetată a Puterilor îngerești;

Bucură-te, cărarea cea sfințită a credincioșilor;
Bucură-te, limanul nestrămutat al iubitorilor de mântuire;
Bucură-te, comoara darurilor dumnezeiești;
Bucură-te, pod al bucuriilor celor cerești;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 3
Cine poate număra mulțimea minunilor tale și cine poate să oprească izvorul rugăciunilor tale pentru lumea cea zguduită de multe necazuri ? Numai cu gând smerit alergăm către tine în cântări de: ***Aliluia !***

Icosul 3
Un creştin evlavios a cumpărat o copie a icoanei de la mănăstirea Iviron, dorind să o trimită în Israel, ca toți cei ce au dragoste către tine să îți împletească cununi de cântări ca acestea:
Bucură-te, a mănăstirii Iviron podoabă neprețuită;
Bucură-te, luminarea creştinului evlavios;
Bucură-te, candelă a rugăciunii smerite;
Bucură-te, slava iubitorilor de feciorie;
Bucură-te, oglinda veseliei celei duhovnicești;
Bucură-te, comoară ascunsă în pământul făgăduinței;
Bucură-te, odihna celor împovărați cu păcate;
Bucură-te, carte nescrisă a tainelor Luminii;
Bucură-te, evlavia celor pătrunși de duh smerit;
Bucură-te, cântec al dumnezeieștii bucurii;
Bucură-te, a îngerilor veselie nerăpită;
Bucură-te, scară către limanul Împărăției;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 4
Toată dorirea noastră spre tine se întinde, căci tu ești izvor al minunilor și mângâietoare grabnică celor osteniți de greutatea ispitelor, ca toți să ajungă la odihna cea făgăduită fiilor Împărăției, unde toată suflarea cântă cu bucurie: ***Aliluia !***

Icosul 4
Boala trupească a împiedicat pe credinciosul evlavios a ajunge în Israel cu icoana ta cea făcătoare de minuni, dar Duhul Sfânt l-a luminat spre a ajunge în Țara Sfântă comoara cea duhovnicească spre bucuria credincioșilor care cântă:
Bucură-te, pod ce ne trece la Viață;
Bucură-te, răsplătitoarea evlaviei;

Bucură-te, că toate le rânduiești spre slava Domnului;
Bucură-te, că în Țara Sfântă ai voit a poposi;
Bucură-te, că ai îmbrățișat și pământul făgăduinței;
Bucură-te, că te-ai întors în pământul cel sfințit;
Bucură-te, că ai voit a revărsa minunile tale tuturor;
Bucură-te, că ești bucurie nesfârșită robilor tăi;
Bucură-te, că răsplătești dragostea celor ce te cinstesc;
Bucură-te, că ne porți deasupra valurilor vieții;
Bucură-te, corabie ce ne porți la limanul Vieții;
Bucură-te, cântarea iubitorilor de rugăciune;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 5
Mireasă a Duhului, pe tine toți te cunoaștem a fi Maică a Cuvântului și lauda feci-oriei celei plăcute Tatălui, pentru care heruvimii îți aduc neîncetat cântări: ***Aliluia !***

Icosul 5
Copia icoanei tale a fost pusă de credincios într-o sticlă împreună cu lumânări, tămâie și o scrisoare și pe apă a călătorit până la Israel, pământul făgăduinței, spre a fi găsită de credincioșii care te întâmpinau cu cântări de laudă ca acestea:
Bucură-te, că apele ți-au slujit ca un pod;
Bucură-te, că spre Țara Sfântă ai călătorit;
Bucură-te, că la limanul biruinței ne porți;
Bucură-te, podoaba minților celor înalte;
Bucură-te, că norul ispitelor l-ai spulberat;
Bucură-te, că ne scoți din adâncul neștiinței;
Bucură-te, că ne tragi din marea păcatelor;
Bucură-te, că ești adăpostire celor necăjiți;
Bucură-te, pavăză împotriva ispitelor;
Bucură-te, cort nestricat al măririi;
Bucură-te, carte sfințită a Adevărului;
Bucură-te, acoperământul celor lipsiți;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 6
După trei luni și jumătate de călătorie pe apă, sticla cea purtătoare a icoanei minu-nate a ajuns în Nazareth, fiind păzită de îngerii ce cântau cu bucurie: ***Aliluia !***

Icosul 6

Un arab din Nazareth care a găsit sticla întru care se afla icoana a dus-o la mitropolie, iar mai marii de acolo, sub luminarea Duhului Sfânt, au trimis-o pe muntele Tabor, ca razele minunilor ce izvorăsc din icoană să strălucească în toată lumea, care trimite ție raze de cântări ca acestea :
Bucură-te, a Taborului înfrumusețare;
Bucură-te, luminarea tuturor spre mântuire;
Bucură-te, munte al păcii sfințitoare;
Bucură-te, adiere a înțelepciunii tainice;
Bucură-te, lumina celor smeriți cu duhul;
Bucură-te, cort al Luminii nevăzute;
Bucură-te, călăuzitoarea monahilor pe căile Vieții;
Bucură-te, înțelepțirea celor neștiutori;
Bucură-te, pocăința celor greșiți;
Bucură-te, oglinda sfințită a monahilor;
Bucură-te, într-aripare a gândului smerit;
Bucură-te, poartă a desăvârșirii Sfinților;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 7
Din pământul pântecelui tău fecioresc a răsărit Crinul mântuirii, care a umplut de mireasma cuvintelor dumnezeiești toată lumea cea împovărată de întunericul neștiinței, ca să cânte cu dragoste și recunoștință: ***Aliluia !***

Icosul 7
Prima minune s-a săvârșit cu o fetiță oarbă din naștere care era de 14 ani și s-a uns cu credință cu untdelemn de la icoana ta, învrednicindu-se de a vedea lumina soarelui și a cânta ție cu mulțumire luminată de Soarele dreptății unele ca acestea:
Bucură-te, vederea limpede a celor orbi;
Bucură-te, ridicarea durerilor noastre;
Bucură-te, mângâierea celor răniți de sabia durerilor;
Bucură-te, căutarea celor bolnavi sufletește;
Bucură-te, auzirea cea grabnică a celor bolnavi;
Bucură-te, gândul cel senin al Cuvioșilor;
Bucură-te, munte al răbdării smerite;
Bucură-te, acoperământul Luminii;
Bucură-te, cununa preoților mărturisitori;
Bucură-te, izvor binecuvântat de rugăciune;
Bucură-te, învățătoarea cea iscusită a smereniei;
Bucură-te, a fetei bolnave dorită alinare;
Bucură-te, surpătoarea gândurilor trufașe;

Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 8
Semnele de mulțumire și recunoștință aduse celor ce s-au învrednicit de darurile tale sunt întărire celor ce nădăjduiesc să primească mila ta, cântând Domnului: ***Aliluia !***

Icosul 8
Mulți bolnavi au aflat tămăduire prin rugăciunile tale și cei deznădăjduiți au fost ridicați de mâna ta cea tare din iadul căderii, iar noi cu nădejde alergăm către tine, aducându-ți salba cântărilor acestora:
Bucură-te, bucuria celor încercați de boală;
Bucură-te, cununa biruitorilor asupra păcatului;
Bucură-te, ridicarea celor căzuți în deznădăjduire;
Bucură-te, liniștea celor tulburați pe marea vieții;
Bucură-te, pacea celor covârșiți de necazuri;
Bucură-te, veselia iubitorilor de nevoințe;
Bucură-te, glasul celor smeriți;
Bucură-te, cărarea pocăinței celor greșiți;
Bucură-te, călăuzitoarea tainică a celor orbi;
Bucură-te, întărirea celor biruiți de boli cumplite;
Bucură-te, păzitoarea cea grabnică a orfanilor;
Bucură-te, pecetea minților celor desăvârșite;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 9
Ca o comoară tainică strălucești în mănăstirea de pe muntele Taborului, chemând pe toți pe scara desăvârșirii, ca să zidească trepte din pietrele cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 9
Tabor al înțelepciunii pe tine te cunoaștem Preacurată, ceea ce te-ai făcut tuturor toate, ca pe mulți să-i smulgi din mâna celui viclean și să-i așezi pe ei pe pajiștea vieții, ca să îți aducă cântări ca acestea:
Bucură-te, înțelepțirea tainică a celor neputincioși;
Bucură-te, untdelemnul rugăciunii celor milostivi;
Bucură-te, că salba laudelor tuturor o primești cu bunăvoință;
Bucură-te, că strici toate cursele celui viclean;
Bucură-te, poarta mântuirii celor iubitori de adevăr;
Bucură-te, Tabor înțelegător al virtuților;
Bucură-te, desăvârșirea celor smeriți;

Bucură-te, palat strălucit al marelui Împărat;
Bucură-te, mângâierea celor asupriți;
Bucură-te, apărătoarea celor nedreptățiți;
Bucură-te, pom roditor de daruri cerești;
Bucură-te, a îngerilor mirare neîncetată;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 10
Altar al smereniei pe tine te cunoaștem, căci te-ai plecat voii dumnezeiești și ai născut pe Cel ce a strălucit din Tatăl, ca să lumineze veacurile și pe cei ce cântă cu credință neîncetat: ***Aliluia !***

Icosul 10
Cu vălul rugăciunilor tale acoperi toată lumea cea frământată de multe patimi și zdrobești sub picioarele noastre pe cei ce aruncă săgețile ispitelor, ca să ne aflăm biruitori prin puterea Crucii și să îți aducem ție cu bucurie laude ca acestea:
Bucură-te, soare înțelegător al cuvioșilor;
Bucură-te, al tuturor creștinilor zid nebiruit;
Bucură-te, nădejdea celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pecetea inimilor întru care Duhul s-a sălășluit;
Bucură-te, corabie a mântuirii noastre;
Bucură-te, surparea eresurilor de suflet ucigătoare;
Bucură-te, pacea sufletelor tulburate;
Bucură-te, că ne dai aripile smereniei;
Bucură-te, acoperământ al dragostei smerite;
Bucură-te, scaun prea înalt al Stăpânului;
Bucură-te, cunună a fecioarelor celor înțelepte;
Bucură-te, răsplata celor iubitori de nevoință;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 11
Marea vieții cea tulburată cumplit ne afundă în adâncul necazurilor, dar strigăm către tine cu glasul sufletului smerit, ca să ne scoți la limanul cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 11
Mulțimea păcatelor noastre cumplit ne-a depărtat de Cel Preaînalt și nu mai suntem vrednici să ridicăm ochii sufletului către Stăpânitorul a toate, ci numai către tine alergăm ca să ne mijlocești iertare și împăcare cu Cel care voiește a fi lăudată așa:
Bucură-te, condei ce ne scrie iertarea;
Bucură-te, mijlocitoare grabnică celor greșiți;

Bucură-te, munte sfințit al doririlor cerești;
Bucură-te, comoară nedeșertată celor smeriți;
Bucură-te, carte a tainelor mai presus de minte;
Bucură-te, că nu ne lași pe noi cufundați în răutate;
Bucură-te, armă puternică împotriva deznădăjduirii;
Bucură-te, cântec veșnic al cereștii armonii;
Bucură-te, cărare a Împărăției cerești;
Bucură-te, izvor nesecat al rugăciunii;
Bucură-te, înțeleptirea tainică a cuvântătorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, risipirea tulburării vrăjmașilor nevăzuți;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 12

Îngerii cu netăcute glasuri înalță ție tămâia cântărilor cerești, iar glasurile inimilor noastre smerite se aud înăbușite de întristare, dar, tu, Preabinecuvântată, ca una ce ai născut pe Bucuria lumii, dă-ne nouă bucuria pocăinței, ca să și putem cânta: ***Aliluia !***

Icosul 12

În muntele Taborului te odihnești, ca una ce ești munte înțelegător al slavei, care îndreptezi pașii noștri pe muntele pocăinței, ca să îți culegem ție flori de cântări mulțumitoare ca acestea:
Bucură-te, Tabor veșnic al Luminii;
Bucură-te, că ne scoți din prăpastia necazurilor;
Bucură-te, lumina celor din întunericul neștiinței;
Bucură-te, mireasă prea sfințită a Duhului;
Bucură-te, Maica cea prea curată a Cuvântului;
Bucură-te, oglinda slavei nesfârșită a Tatălui;
Bucură-te, încununarea celor răbdători;
Bucură-te, crin neveștejit al înțelepciunii;
Bucură-te, casă cerească a Luminii;
Bucură-te, închinarea Cetelor îngerești;
Bucură-te, glasul bucuriei celor mântuiți;
Bucură-te, nădejdea celor de patimi biruiți;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, prea curată Stăpână, Născătoare de Dumnzeu, nu ne uita pe noi, cei covârșiți de valurile grijilor lumești, ci ne ridică la înălțimea pocăinței, ca pe Taborul mântuirii ajungând, să aducem Domnului razele cântărilor de: ***Aliluia !***

Se spune iarăşi:

Icosul 1

În brațele tale ai purtat pe Cel Neîncăput în ceruri și mai desfătată decât cerurile te-ai arătat, dăruind lumii pe Floarea vieții - Hristos, cel ce voiește ca să-ți împletim noi cunună prea frumoasă din flori de cântări ca acestea:
Bucură-te, icoană a tainelor Vieții;
Bucură-te, cer luminat de Soarele cel veșnic;
Bucură-te, poartă a Împărăției cerești;
Bucură-te, făclia gânditoare a rugăciunii;
Bucură-te, marea cea senină a înțelepciunii;
Bucură-te, zbor spre înălțimile Luminii;
Bucură-te, cămară a Împăratului neîncăput de ceruri;
Bucură-te, mărgăritar dorit al minților luminate;
Bucură-te, pajiște încununată de florile virtuților;
Bucură-te, oglindă în care am văzut strălucirea Cuvântului;
Bucură-te, cântec veșnic al desăvârșirii;
Bucură-te, dorire neîncetată după izvorul mântuirii;
Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!

Condacul 1

Amuțește toată mintea neputând a afla în vistieria inimii gând spre împodobirea luminatei icoane, căci purtând în brațe pe Soarele dreptății, trimiți razele mângâietoare ale darurilor Sale tuturor celor ce cântă cu credință și cu dragoste: ***Aliluia !***

Biserica ortodoxă a Schimbării la faţă a Mântuitorului de pe Muntele Tabor

Icoana făcătoare de minuni "trandafirul cel neveştejit" aflată în interiorul Mănăstirii de pe Muntele Tabor

Mariana Gurza - Icoana Maicii Domnului de pe Muntele Tabor

Muntele Tabor (sau “Djeber Tor” - muntele taurului, cum îi spun arabii) este - de fapt - o stâncă înaltă de 588 m, solitară, fără vreo altă legătură cu ceilalţi munţi ai Galileii. Este locul unde, cu 40 de zile înaintea Patimilor, Iisus s-a schimbat la faţă înaintea celor trei apostoli: Petru, Ioan şi Iacob.

“După 6 zile, Iisus i-a luat cu El pe ucenici şi i-a dus la o parte, pe un munte înalt. El s-a schimbat la faţă înaintea lor; faţa Lui a strălucit ca soarele şi hainele I s-au făcut albe ca lumina. Şi iată că li s-a arătat Moise şi Ilie stând de vorbă cu El. (…) Şi iată că deodată i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Şi din nor s-a auzit un glas ce zicea: “Acesta este fiul Meu prea iubit (…), de El să ascultaţi!” (Apostolul Matei).

În vârful muntelui se află două biserici, amândouă cu acelaşi hram: “Schimbarea la faţă”.

Se spune că jos, la poale, ar fi existat o biserică în care au rămas ceilalţi apostoli, pe când Iisus a urcat cu trei ucenici pe munte, în vârf.

De departe, printre pomi şi flori, cele două biserici strălucesc în lumina soarelui: una e ortodoxă, reconstruită în 1911 (dar nepomenită în ghidurile turistice), alta catolică - o adevărată bazilică - ridicată de arhitectul Vaticanului, Antonio Barluzzi, între 1919-1924 (menţionată în ghiduri ca fiind singura biserică de pe munte…).

La mânăstirea ortodoxă de pe Muntele Tabor - muntele Schimbării la faţă a Mântuitorului, locul în care Iisus Hristos Şi-a revelat, pentru întâia dată în faţa ucenicilor, caracterul Său dumnezeiesc - există o icoană a Maicii Domnului neobişnuită (pare a fi tipărită pe un ziar), dar mare făcătoare de minuni! Numele icoanei este „Maica Domnului, trandafirul cel neveştejit”, aceasta fiind o copie a celebrei icoane a Maicii Domnului de la Mânăstirea Marea Meteora din Grecia, al cărei hram este chiar Schimbarea la faţă a Mântuitorului!

În mânăstirea de pe Tabor, ctitorită în sec al 19-lea de către arhimandritul român Irinarh Rosetti şi cedată ulterior grecilor, din lipsa monahilor români care să continue lucrarea, vieţuiesc astăzi câteva maici românce.

Una dintre ele ne povesteşte istoria acestei icoane speciale a Maicii Domnului: Un credincios din Insula Creta a dorit să ajungă în Ţara Sfântă, dar nu a avut posibilitatea. Atunci, a pus această icoană a Maicii Domnului într-o sticlă, a mers la malul Mării Mediterane, a aruncat sticla în mare şi s-a rugat: „Măicuţa Domnului, dacă nu pot eu să ajung în Țara Sfântă, măcar această icoană să ajungă - dar să fie nu după voia mea, ci după voia ta!”

Ştiţi cum este marea, învolburată, dar Maica Domnului i-a făcut drum! Trei luni a făcut sticla cu icoana între Insula Creta şi Israel (distanţa este de o mie de kilometri).

Vedeţi că lângă icoană este, înrămată, scrisoarea de răspuns a mitropolitului de Ierusalim către acel om (care îşi trimisese adresa, o dată cu icoana) şi e datată în anul 1958, la zece ani după declararea independenţei Statului Israel.

Maica continuă: La puţină vreme, icoana a început să fie făcătoare de minuni, mai ales legate de naşterea de prunci. Nenumărate familii au revenit şi au spus că prin rugăciune la această icoană, Maica Domnului i-a ajutat - printre aceştia, de curând, chiar o familie din România, care de 13 ani îşi dorea copii!

Prima minune a fost înfăptuită asupra unei fete de 14 ani, oarbă din naştere, al cărei tată, închinător la Locurile Sfinte, a luat ulei din Sfânta candelă şi i-a adus fetei acasă. A treia zi după ungere, fata şi-a căpătat vederea.

Despre celelalte nenumărate minuni, stau mărturie semnele de recunoştinţă lăsate aici de cei ce s-au însănătoşit.

Numele originar al icoanei este Tama, făgăduinţă. De aceea e bine să-i promiţi Maicii Domnului, după ce-ţi pui dorinţa, că-i dăruieşti ceva, oricât de mic, la întoarcerea acasă.

Icoana aceasta este întotdeauna înconjurată de mulţime de fotografii - poate ca nici o alta din Ţara Sfântă! - şi de plăcuţe metalice, care exprimă cererile pelerinilor către Maica Domnului!

Sursa:
http://www.marianagurza.ro/blog/2013/05/27/icoana-maicii-domnului-de-pe-muntele-tabor/

Icoana Maicii Domnului a Acatistului

Începutul zugrăvirii acestei icoane a fost acoperită de negura vremii, căci din vechime rugătorii au simțit nevoia să-și împletească evlavia lor pentru Maica Domnului cu rostirea Acatistului Buneivestiri, cel mai vechi acatist al creștinătății. Iar roada netăgăduită a acestei împletiri de taină a fost și zugrăvirea de icoane care să înfățișeze conținutul acatistului.

Acatistul Buneivestiri este legat de minunea eliberării Constantinopolului de atacul perşilor și avarilor de la 7 august 626.

În timp ce împăratul Heraclie era atunci cu armata sa departe în Orient, patriarhul Serghie făcu procesiuni pe zidurile capitalei cu relicvele Crucii, cu icoana „nefăcută de mână” a Mântuitorului Hristos și veşmântul Maicii Domnului, încurajând poporul a lupta și săvârșind rugăciuni stăruitoare către Preacurata Maică a Domnului.

În semn de mulţumire, întreg poporul capitalei îşi petrecu noaptea victoriei fără a se aşeza (akáthistos), cântând un imn în biserica Fecioarei de la Vlaherne.

Icoana Maicii Domnului a Acatistului de pe Tabor

Despre aceasta se spune că un creştin a cumpărat de la Mănăstirea Iviron din Sfântul Munte Athos o copie a icoanei Maicii Domnului vrând să o ducă în Israel. Îmbolnăvindu-se, el puse copia într-o sticlă, alături de lumânări, tămâie și o scrisoare și i-a dat drumul pe mare. După 3 luni și jumătate de călătorie, sticla a fost găsită de un arab din Nazareth care a dus-o la Mitropolie. De acolo, icoana fu trimisă pe Muntele Tabor, unde începu a face minuni.

Prima minune a fost înfăptuită unei fetițe de 14 ani, oarbă din naștere, al cărei tată, închinător la Locurile Sfinte, a luat ulei din candela icoanei și i-a adus fetei acasă. A treia zi după ungere, fata și-a recăpătat vederea.

Mulțimea minunilor săvârșite de această icoană este adeverită de mulțimea semnelor de recunoștință lăsate la aceasta de credincioșii care au primit ajutor sau tămăduire.

Icoană a Acatistului din veacul al XVIII-lea, detaliu

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2013/01/11/icoana-maicii-domnului-a-acatistului-12-ianuarie/

Să aibă nădejdea lui în Mine!

Bătrânul Iosif Isihastul a spus într-o zi fiilor săi duhovniceşti:

- Într-o zi eram apăsat de greutatea unei mari mâhniri. M-am închis în chiliuţa mea, m-am aşezat pe scaun şi adunându-mi mintea, m-am dăruit rugăciunii ca să mă eliberez. Nu ştiu cât a ţinut această rugăciune făcută cu multă smerenie, dar la un moment dat am simţit înlăuntrul meu mângâiere şi m-am umplut de lumină, aşa cum se întâmplă întotdeauna în astfel de situaţii, iar inima mea a fost inundată de dragoste dumnezeiască şi am ieşit din sine. Mă aflam înăuntrul unei lumini intense, iar înaintea mea se întindea o câmpie nesfârşită ca marea, fără să se vadă nicăieri orizontul. Mi se părea că mergeam spre răsărit, însă nu călcam pe pământ, nici nu simţeam vreo greutate sau îngrădire. Eram îmbrăcat în hainele mele sărăcăcioase. Mergeam cu iuţime şi mă întrebam cum de se poate face aceasta fără efort, ce este ceea ce mi se întâmplă şi încotro mă îndreptam. Apoi am început să mă gândesc cum aveam să mă întorc înapoi, de vreme ce nu ştiam unde merg şi ce este acolo.

La un moment dat, m-am oprit şi am privit în jur cu nedumerire, însă fără să mă tem. Înaintea mea, la o oarecare distanţă, am auzit nişte voci şi m-am îndreptat acolo în grabă ca să-i întâlnesc pe cei care vorbeau şi să-mi spună ce se petrecea cu mine. Am ajuns lângă o adâncitură în pământ, unde era amenajat un loc pentru coborâre.

De acolo am văzut ieşind un general, care se purta cu mine cu multă familiaritate şi care mi se părea foarte cunoscut.
- Bine ai venit, părinte Iosif! mi-a spus acela. Vino să te închini! Te aşteptam.

Eu mă sfiam şi mă ruşinam, pentru că eram îmbrăcat cu hainele mele vechi, rupte şi nespălate. Acela însă s-a apropiat de mine, m-a luat de mână şi am coborât pe nişte scări frumoase, care coborau în spirală. Dedesubtul nostru se auzea o melodie frumoasă.

Când am ajuns jos - nu mi s-a părut că am coborât prea mult - am văzut o sală uriaşă, care părea mai degrabă pridvorul unei biserici, pentru că existau acolo străni foarte frumoase, pline de tineri luminoşi, care erau de aceeaşi vârstă şi frumuseţe şi care cântau acea cântare pe care o auzisem mai înainte. Văzând toate acestea, m-am oprit şi nu mai puteam face nimic, ci numai admiram măreţiile de acolo şi ascultam acea frumoasă melodie a psalmodiei.
Povăţuitorul meu m-a lăsat acolo şi a intrat înăuntru înspre răsărit, unde se vedea biserica propriu-zisă. Acei tineri mă îndemnau să intru în una din străni şi se purtau cu mine cu atâta familiaritate, încât părea că mă cunosc de multă vreme şi că sunt prietenii mei cei mai apropiaţi. Dinăuntru, din biserica propriu-zisă, se auzea o altă cântare, care era închinată Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu. Eu voiam să mă lase să stau acolo undeva pe pardoseală şi să privesc această măreţie, însă în acea clipă s-a deschis uşa şi a intrat generalul care mă adusese până acolo.

Acela m-a strigat cu bucurie:
- Vino, părinte Iosif! Vino înăuntru! Mergem să te închini.

Dar eu tremuram şi nu mă mişcăm din loc. Acela însă m-a luat de mână şi trecând printre acei tineri luminoşi, am ajuns la uşă. Când a deschis-o şi m-a tras înăuntru, am rămas nemişcat văzând în faţa mea acea nespusă măreţie, care nu ştiu dacă era biserică sau Cerul cu tronul lui Dumnezeu. Toată privirea, toată fiinţa mea s-a umplut de acea slavă şi lumină cu adevărat necreată şi negrăită.

Atunci am văzut înaintea mea minunata catapeteasmă a acestei măreţe biserici, din care ieşea toată slava şi măreţia, aşa cum izvorăşte lumina din soare. Apoi am zărit

două icoane mari, de-a dreapta şi de-a stânga Uşilor împărăteşti, una a Domnului nostru Iisus Hristos şi alta a prea curatei Maicii Sale şezând pe tron, care ţinea pe genunchii ei pe Domnul cel mai înainte de veci ca Prunc. De îndată ce am putut să privesc mal bine, căci fusesem robit cu totul de cele văzute, am văzut că nu erau icoane, ci însuşi Domnul şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu vii. Iar Preasfântul Prunc a strălucit atât de mult, încât dintr-o dată s-a făcut tăcere. Apoi au început să cânte prea slăviţii ofiţeri.

Atunci povăţuitorul meu mi-a făcut semn să mă apropii ca să mă închin şi m-a întors către Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu şi Mângâietoarea tuturor creştinilor.

Nu mi-am dat seama dacă m-am mişcat şi cât, dar în vreme ce eram întors spre Maica Domnului şi încercam să admir slava şi măreţia ei, povăţuitorul meu, care se vedea că avea multă familiaritate şi îndrăzneală, cu un ton rugător şi cu o voce foarte clară - pe care şi acum mi-o amintesc - a spus către Maica Domnului:
- Stăpâna lumii, arată slava ta robului tău ca să nu se înece în mâhnire!

Atunci - ce să spun eu netrebnicul şi mai nevrednic decât toţi oamenii? – prea-sfântul ei chip a strălucit ca soarele şi am văzut-o clar, nu ca în icoană, ci vie şi întreagă - după puterea mea - pe Stăpâna şi Împărăteasa tuturor ţinând în braţele ei pe Mântuitorul lumii, pe Domnul nostru Iisus Hristos, plin de har şi de măreţie.

De îndată ce am privit acea slavă dumnezeiască a Stăpânei noastre, nu am mai putut sta în picioare, ci am căzut la pământ şi am început să plâng şoptind:
- Stăpâna mea, Stăpâna mea, nu mă părăsi!

Atunci am auzit fericita, izvorâtoarea de miere şi mai presus de toată mângâierea vocea sa care a spus povăţuitorului meu:
- Ia-l şi du-l acum la locul său să se nevoiască! Şi spune-i să aibă nădejdea lui în mine!

Am simţit atunci că cineva mă atinge pe umăr şi încercând să mă scol, m-am trezit la locul meu, stând pe scaun aşa cum eram mai înainte şi rugându-mă, iar faţa mea era udată de lacrimi.

De atunci atâta dragoste şi evlavie simţeam faţă de Stăpâna noastră, încât numai numele ei mă umplea de bucurie duhovnicească. Cuvintele: “Să aibă nădejdea lui în mine” au fost de atunci înainte singura mea mângâiere.

Extras din Patericul Maicii Domnului– Arhim. Teofilact Marinakis, Editura Evanghelismos.

Protosinghel Isaia: Schimbarea la Faţă a Mântuitorului - Minuni pe MunteleTabor

Sâmbăta 6 august sărbătorim Schimbarea la faţă a Mântuitorului, primul moment în care Iisus Şi-a arătat faţa Sa dumnezeiască. Atunci S-a suit pe un munte înalt - Taborul are doar 570 m altitudine, dar faţă de relieful Ţării Sfinte este un munte înalt - şi, înaintea Sfinţilor apostoli Petru, Ioan şi Iacov ***”S-a schimbat la faţă... şi a strălucit faţa Lui ca soarele, iar veşmintele Lui s-au făcut albe ca lumina. Şi iată, Moise şi Ilie s-au arătat lor, vorbind cu El” (Matei 17,2)*** deşi Moise trăiseră cu 1600 de ani, iar Ilie cu 1000 de ani înainte de Hristos.

Aceştia ***”arătându-se întru slavă, vorbeau despre sfârşitul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim... Iar Petru şi cei ce erau cu el erau îngreuiaţi de somn; şi deşteptându-se, au văzut slava Lui şi pe cei doi bărbaţi stând cu El. Şi când s-au despărţit ei de El, Petru a zis către Iisus: Învăţătorule, bine este ca noi să fim aici şi să facem trei colibe: una Ţie, una lui Moise şi una lui Ilie, neştiind ce spune. Şi, pe când vorbea el acestea, s-a făcut un nor şi i-a umbrit; şi ei s-au spăimântat când au intrat în nor. Şi glas s-a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu cel ales, de acesta să ascultaţi!” (Luca,9)***

Ce reprezintă Taborul

Ţara Sfântă, Galileea, Muntele Tabor. În mijlocul unui platou vast, populat cu sate şi culturi intensive (zona verde, agricolă a Israelului), Muntele Tabor se profilează uimitor, ca un con uriaş şi singular. Simbolul îndumnezeirii omului prin credinţă şi rugăciune, Taborul se ridică la cer ca o adevărată scară duhovnicească, făcând legătura între om şi Dumnezeu (Arhim. Ioanichie Balan).

Norul de pe Muntele Tabor

Toată lumea care merge în Israel în pelerinaj în mijlocul lunii august, înfruntând călduri cumplite (40-50 grade Celsius) o face pentru a vedea norul sfânt care apare dimineaţa, la finalul Sfintei Liturghii oficiată noaptea în Mănăstirea Ortodoxă de pe Muntele Tabor.

De secole, în fiecare an la marele praznic al Schimbării la faţă - care se sărbătoreşte în Ţara Sfântă în data de 19 august - apare norul prin care Dumnezeu Tatăl a vorbit: Acesta este Fiul meu iubit, pe Acesta să-L ascultaţi.

Aceasta este una dintre minunile anuale care au loc în Ţara Sfântă, amintind de marile evenimente ale creştinătăţii, dar mai ales amintindu-ne de prezenţa Dumnezeului nostru celui viu: de Bobotează se întoarce apa Iordanului; de Paşti apare Lumina Învierii; la Schimbarea la faţă a Mântuitorului apare norul prin care a vorbit Dumnezeu Tatăl; procesiunea de adormirea Maicii Domnului este însoţită de fiecare dată de norii pe care au venit la înmormântare Sfinţii apostoli, din toate colţurile lumii unde propovăduiau Evanghelia; de Crăciun apare pe cer, la Bethleem, Steaua Magilor…

Într-o ţară în care climatul este semiarid, cu veri foarte calde şi uscate şi ierni reci, ploioase (doar în decembrie- februarie plouă în Ţara Sfântă) şi în care lipsa apei a făcut să se dezvolte diverse tehnologii pentru economisirea acesteia, apariţia unui nor în mijlocul celei mai calde luni a anului este într-adevăr o mare minune! Iar aceasta se întâmplă anual, pe Muntele Tabor, în 19 august, în dimineaţa praznicului Împărătesc al Schimbării la faţă a Mântuitorului!

Creştini din multe ţări ortodoxe aşteaptă cu emoţie acest moment, în unii ani norul sfânt fiind abia sesizabil, ca o boare, alteori acesta fiind foarte consistent şi ”îmbrăcând” vârful muntelui…

Maicile românce şi icoana făcătoare de minuni

Cele trei maici care vieţuiesc astăzi în mănăstirea ortodoxă de pe Muntele Tabor sunt romånce şi primesc cu multă dragoste pelerinii români ajunşi în Ţara Sfântă.

Întrebaţi-le despre icoana Maicii Domnului aflată în biserică, o icoană neobişnuită - o copie ca pe foaie de ziar a celebrei icoane a Maicii Domnului "Trandafirul cel neveştejit" de la Mănăstirea marele Meteor din Grecia (mănăstire cu hramul Schimbarea la faţă).

Icoana Maicii Domnului "Trandafirul cel neveştejit" de la Mănăstirea marele Meteor din Grecia

Oricare dintre ele vă poate spune povestea icoanei, pentru că ele primesc mărturiile despre facerile de minuni ale acesteia: ”Un credincios din Insula Creta a dorit să ajungă în Ţara Sfântă, dar nu a avut posibilitatea. Atunci a pus această icoană a Maicii Domnului într-o sticlă, a mers la malul Mării Mediterane, a aruncat sticla în mare şi s-a rugat: „Măicuţa Domnului, dacă nu pot eu să ajung în Ţara Sfântă, măcar această icoană să ajungă - dar să fie nu după voia mea ci după voia ta! ” Marea Mediterană este învolburată, dar Maica Domnului i-a făcut drum! Trei luni a făcut sticla cu icoana între Insula Creta şi Israel (1000 km distanţă). Cineva a găsit sticla cu icoana la malul mării şi a dus-o la Tabor. Lângă icoană este înrămată scrisoarea de răspuns a mitropolitului de Ierusalim către acel om (care îşi trimisese adresa, odată cu icoana), scrisoare datată în anul 1958, la zece ani după declararea independenței Statului Israel. La puţină vreme, icoana a început să fie făcătoare de minuni, mai ales legate de naşterea de prunci. Nenumărate familii au revenit şi au spus că prin rugăciune la această icoană, Maica Domnului i-a ajutat - printre aceştia, de curând, chiar o familie din România, care de 13 ani îşi dorea copii! ”

Mănăstirea românească de pe Tabor

Foarte puţină lume ştie că Mănăstirea Ortodoxă a Schimbării la faţă de pe Muntele Tabor este ctitorie românească, prima de acest fel în Ţara Sfântă.

Aceasta a fost ctitorită între anii 1859 - 1862 de către arhimandritul Irinarh Rosetii, fiu de vestiţi dregători moldoveni, intrat în monahism la vârsta de 20 de ani. Stareţ al Mănăstirii Horaiţa Neamţ, după plecarea în Ţara Sfântă devine cel mai renumit sihastru, egumen şi duhovnic ortodox de pe Tabor în sec XIX, fiind cinstit ca sfânt încă din timpul vieţii.

Pe ruinele unei vechi biserici din sec XIII aflată în apropierea micului schit în care a vieţuit timp de 17 ani, cuviosul Irinarh hotărăşte în anul 1859 să ridice o biserică mare de piatră cu hramul Schimbarea la faţă, prima ctitorie românească în Ţara Sfântă. Dar în acelaşi an 1859, în 26 decembrie, arhimandritul Irinarh Rosetti trece la Domnul, construcţia bisericii fiind continuată de ucenicul său, arhimandritul Nectarie Banul. Mormântul ctitorului se află în biserică, în dreapta altarului.

În anul 1862 biserica este sfinţită de patriarhul Chiril al Ierusalimului, iar în mănăstirea astfel înfiinţată se slujeşte în limba română încă 30 de ani.

În 1892, bătrân şi bolnav, în lipsa de ucenici români, stareţul Nectarie Banul de retrage la Mănăstirea Sfântul Sava din Pustiul Iudeii şi închină Mănăstirea Schim-

bării la faţă, Patriarhiei Ierusalimului (grecească), care de atunci administrează acest locaş românesc.

În prezent există două mănăstiri pe vârful Taborului, la o distanţă de un kilometru între ele: mănăstirea catolică, franciscană (ridicată în sec XIX-XX pe ruinele unei biserici bizantine din sec IV-VI) şi mănăstirea ortodoxă, ambele având hramul ”Schimbarea la faţă a Mântuitorului”.

Sotiria: taina Taborului

Revista: Lumea Credinței nr. 3 (164), martie 2017

„Când mai plecaţi în Israel? Aş dori să trimit maicilor de pe Tabor ceva, sau măcar să le transmit că s-a născut fiica noastră Sotiria şi suntem bine, sănătoşi cu toţii! Mulţumim!”.

Mesajul sosit pe Facebook cu doar o zi înaintea plecării în Ţara Sfântă m-a făcut curioasă, aşa ca am răspuns tot cu o întrebare: „Foarte frumoasă veste, să vă bucuraţi de Sotiria! S-a născut în urma rugăciunilor la Icoana Maicii Domnului de pe Tabor? Mâine plec”.

„Da, multe rugăciuni ne-au fost ascultate pe Tabor şi mult ajutor am simţit din partea maicilor românce de acolo! Iar Sotiria s-a născut cu binecuvântarea părintelui stareţ grec de la mânăstire! Vă rog, dacă ajungeţi la Tabor, transmiteţi maicilor toate mulţumirile noastre şi să le spuneţi despre Sotiria! Doamne ajută şi călătorie cu folos!”.

M-am bucurat pentru o aşa veste frumoasă din partea familiei lui Răzvan L. din zona Bacăului, care fusese anii trecuţi în Ţara Sfântă prin agenţia noastră de turism - ultima oară în călătorie de nuntă, împreună cu tânăra şi frumoasa lui soţie. Mi-am notat în agenda telefonului numele neobişnuit al copilului (pe care altfel nu cred că l-aş fi ţinut minte) şi m-am întrebat nedumerită… ce nume este acesta?!

Februarie în Israel

Ca niciodată până acum, în timpul programului acesta din februarie 2017 ne-a plouat temeinic, mocăneşte, şi am făcut frig în Ţara Sfântă - disconfort continuu… Cu grup de 50 de persoane şi cu program intensiv de vizitare, nici o şansă să mă pot baza pe memoria mea pentru astfel de mici rugăminţi preluate de acasă. Am uitat şi să cumpăr zatar (un amestec de condimente foarte energizant, care se poate mânca în post şi pe care îmi propusesem să i-l aduc mamei), mi-am amintit de asta după ce m-am reîntors în România!

Şi totuşi, în a treia zi de program, dimineaţa, în mânăstirea ortodoxă a Schimbării la Faţă de pe Muntele Tabor, după ce tot grupul s-a risipit în biserică pentru rugăciuni personale, lăsare de acatiste sau cumpărături la pangar, în faţa icoanei Maicii Domnului din stânga altarului… mi-am amintit brusc de rugămintea lui Răzvan. Dar cum se numeşte fetiţa?! Noroc că scrisesem în telefon!

Minunile Maicii Domnului

La pangar, aproape tot grupul făcea cumpărături, iar maica era numai una. Ştiind că o cam încurc, m-am dus în lateralul tejghelei şi i-am spus destul de încet ceea ce aveam de transmis. Maica s-a oprit brusc, s-a întors la mine şi m-a întrebat: „Bogdan sau Răzvan? Ei sunt doi fraţi! Mă bucur mult pentru copil, e binecuvântarea Maicii Domnului!”. Apoi şi-a continuat treaba, cu grupul gălăgios în faţă.

O dată cu plecarea grupului nostru, s-a golit mânăstirea. Pentru că rămăsesem să cobor cu ultimul microbuz, maica m-a găsit în curte, în faţa porţii. Mă căuta. Apucase să îi povestească pe scurt părintelui stareţ despre această nouă minune a Maicii Domnului prin icoana ei de pe Tabor, iar părintele a dorit să îi trimită micuţei Sotiria binecuvântarea sfinţiei sale, împreună cu un mic dar.

Şi răspunzându-mi la o întrebare nepusă, maica a adăugat: „Toţi copiii care se nasc cu binecuvântarea Taborului poartă numele de Sotiris sau Sotiria! Numele este asociat din vechime cu sărbătoarea Schimbării la Faţă a Mântuitorului şi înseamnă Salvator. Salvare, adică mântuire. Onomastica se sărbătoreşte chiar de marele paznic al Schimbării la Faţă. Mulţi copii cu acest nume sunt botezaţi în Grecia, România, Rusia, Serbia… ca urmare a răspunsului dat de Maica Domnului şi de Mântuitorul nostru rugăciunilor înălţate aici, pe Muntele Tabor!”

M-am întors să mulţumesc personal părintelui stareţ, iar la plecare, una dintre maicile românce mi-a arătat o scrisoare scrisă de mână, primită din România de curând, în care o doamnă relata un caz asemănător: în ultimii zece ani a mers pe la medici, a încercat tot felul de tratamente pentru a putea avea copii, dar verdictul final a fost nemilos - din punct de vedere medical era imposibil! A venit în vizită în Ţara Sfântă, a vizitat şi Taborul, aici s-a rugat din inimă la icoana Maicii Domnului mare făcătoare de minuni şi, pe 31 august, când s-a terminat pelerinajul său, a plecat acasă. În luna septembrie a rămas însărcinată, împotriva oricăror pronosticuri medicale! Copilul s-a născut sănătos, iar acum mama a trimis o scrisoare de mulţumire, care ajunsese la mânăstirea ortodoxă a Schimbării la Faţă de pe Muntele Tabor cu puţin timp înainte de a veni noi!

Icoana Maicii Domnului de pe Tabor

De câţiva ani ştiu istoria minunată a acestei icoane, povestită în anul 2012 tot de către una dintre cele trei maici românce care vieţuiesc aici:

„Un credincios din Insula Creta a dorit să ajungă în Ţara Sfântă, dar nu a avut posibilitatea. Atunci a pus această icoană a Maicii Domnului într-o sticlă, a mers la malul Mării Mediterane, a aruncat sticla în mare şi s-a rugat: «Măicuţa Domnului, dacă nu pot eu să ajung în Ţara Sfântă, măcar această icoană să ajungă - dar să fie nu după voia mea, ci după voia ta!». Ştiţi cum este marea, învolburată, dar Maica Domnului i-a făcut drum! Trei luni a făcut sticla cu icoana între Insula Creta şi Israel (distanţa este de 1000 de kilometri). Vedeţi că lângă icoană este înrămată scrisoarea de răspuns a mitropolitului de Ierusalim către acel om (care îşi trimisese adresa odată cu icoana) şi este datată în anul 1958, la zece ani după declararea

independenţei statului Israel. La puţină vreme, icoana a început să fie făcătoare de minuni, mai ales legate de naşterea de prunci. Nenumărate familii au revenit şi au spus că, prin rugăciune la această icoană, Maica Domnului i-a ajutat - printre aceştia, de curând, chiar o familie din România, care de 13 ani îşi dorea copii!”

Numele icoanei este „Maica Domnului, trandafirul cel neveştejit”, aceasta fiind o copie a celebrei icoane a Maicii Domnului de la Mânăstirea marea Meteora din Grecia, al cărei hram este chiar Schimbarea la faţă a Mântuitorului.

Icoana Maicii Domnului de la Mânăstirea marea Meteora din Grecia

Icoana aceasta este întotdeauna înconjurată de mulţime de fotografii - poate ca nici o alta din Ţara Sfântă - şi de plăcuţe metalice, care exprimă cererile pelerinilor către Maica Domnului.

Revenind acasă…

Ajunsă acasă, l-am căutat la telefon pe tatăl micuţei Sotiria - cel care, drept mulţumire pentru ajutorul dumnezeiesc primit, a avut tăria de a-şi boteza fetiţa cu acest nume neobişnuit pentru noi (unic nume al copilului). L-am rugat să-mi spună cum a simţit că exact la Tabor rugăciunile sale şi ale soţiei sale au fost primite…

Răspunsul său a fost: „Nu ştiu dacă se poate explica… este exact ca atunci când simţi că dragostea cuiva vine din suflet şi se simte numai cu sufletul. Au fost poate mai multe semne legate de Schimbarea la Faţă, de această Evanghelie, de-a lungul timpului… Este o emoţie foarte, foarte puternică, legată de acest loc!”.

Fie ca lumina taborică să o însoţească întreaga viaţă pe micuţa Sotiria şi pe părinţii săi şi să aibă cu toţii parte de mântuire!

A consemnat
Maria Chirculescu
Miriam Turism

Pelerinaj în Țara Sfântă - Partea II. Iordan, Muntele Tabor, Ierihon

(fragment)

Dimineaţa plăcută ca de primăvară caldă ne poartă pe malul râului Iordan la locul amenajat pentru rememorarea Botezului Domnului. Am îmbrăcat fiecare cămaşa albă, lungă, purtând imaginea icoanei de la Bobotează şi am intrat în apa călduţă şi plină de peştişori a Iordanului. Preoţii cu crucea şi busuiocul în fruntea grupului, ne-au turnat pe creştete apă botezându-ne în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Cu toţii am mărturisit că la ieşirea din apă am simţit o mare bucurie, ne simţeam sufletul uşor şi vesel, i-am fi îmbrăţişat pe toţi.

Drumul ne poartă mai departe prin ţinuturi de poveste, pe lângă livezi de portocali, lămâi, curmali aflaţi în rod. Ne-a impresionat cum de-a lungul văii Iordanului, o vale nisipoasă şi pietroasă, se găsesc grădini de legume înfloritoare alimentate printr-un sistem de irigaţii bine pus la punct. Zone deşertice alternează cu zone verzi, palmierii sunt omniprezenţi.

Ne apropiem de Muntele Tabor, cunoscut şi ca Muntele Schimbării la faţă. Altitudinea lui este de circa 500 de metri, pentru cei obişnuiţi cu munţi înalţi pare mai mult un deal poziţionat strategic în mijlocul unei văi întinse. La poalele dealului se află un sat de beduini care au renunţat la modul de viaţă tradiţional, în corturi şi trăiesc acum în case frumos îngrijite. Ei asigură transportul pelerinilor până pe vârful muntelui, pe o şosea şerpuită cu multe serpentine înguste.

Ne bucură să auzim chiar de la intrarea în mănăstirea construită pe locul Schimbării la Faţă, grai românesc. Bazele aşezământului monahal au fost puse de un călugăr român, dar acum mănăstirea este grecească, însă în ea slujesc permanent şi maici din România.

Ce fior să sărutăm piatra pe care a avut loc minunea transfigurării Mântuitorului! Şi ce dulce mângâiere să descoperim în biserică o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cunoscută mult prin ajutorarea celor ce nu pot avea copii.

Ne cutremurăm să aflăm că an de an la sărbătoarea Schimbării la Faţă se repetă aceeaşi minune, confirmată ca atare chiar de cercetători evrei. Un nor de culoarea limbilor de foc cuprinde treptat vârful muntelui şi biserica, iar sfere luminoase ca nişte bulgări de lumină plutesc printre cei prezenţi la Sfânta Liturghie. Miracolul durează toată noaptea. Emoţiile care ne-au însoţit în acest loc minunat nu ne părăsesc nici la întoarcerea la autocar, ochii ne sunt permanent umeziţi de lacrimi. Ne rugăm.

Călătoria noastră continuă spre Ierihon, cel mai vechi oraş din lume, unde vizităm aşezământul românesc. Arhitectura exterioară este în simbioză cu stilul izraelian, adică pereţi de piatră albă, alei din rocă. Odată intrat în curte, te simţi ca acasă, iar biserica te cucereşte prin bogăţia icoanelor înfăţişând sfinţi români.

Următorul popas este la doar câteva străzi distanţă, la o biserică grecească ce adăposteşte în curte dudul lui Zaheu Vameşul. Protejat cu pereţi de sticlă găsim copacul bimilenar care a servit drept sprijin lui Zaheu în marea lui dorinţă de a-l vedea mai de apoape pe Mântuitorul, ştiind că „pe acolo avea să treacă”. Acela a fost începutul mântuirii casei lui Zaheu, iar noi care înconjuram dudul sau sico-

morul cum se mai numeşte, ne întrebam oare care dintre noi păşim pe locul exact unde a călcat Domnul Hristos…

Apusul soarelui ne prinde pe dealul de vest al Ierusalimului, de unde avem o vedere panoramică a oraşului.

Ghidul ne indică fiecare colţ important şi descoperim pe rând Muntele Măslinilor, Grădina Ghetsimani, Zidul vechii cetăţi, Biserica Sfântului Mormânt. Simţim în acelaşi timp tristeţe şi bucurie, avem în gând Patimile Domnului şi sub priviri un oraş reconstruit, modern, dinamic. Dăm slavă lui Dumnezeu că am ajuns aici.

Ne îndreptăm pentru a petrece următoarele nopţi de cazare la Betleem. Cum Betleemul se află în Palestina, din cauza războiului latent izraeliano-palestinian, ne impresionează că accesul în oraşul Naşterii Mântuitorului este înconjurat cu ziduri foartea înalte, iar accesul se face printr-o poartă metalică uriaşă, după ce trecem de bariera izraeliteană. Atmosfera din oraş este paşnică, oamenii sunt zâmbitori şi amabili, iar la hotel ne întâmpină icoane ortodoxe. Ce bucurie!

Integral: **https://bisericabunavestirecristian.wordpress.com/2013/11/05/pelerinaj-in-tara-sfanta/**

Am urcat pe Muntele Tabor - din cartea: De Florii în Ţara lui Iisus”

Am urcat pe Muntele Tabor

Continuăm călătoria îndreptându-ne spre Muntele Tabor, locul unde Mântuitorul s-a schimbat dumnezeieşte la faţă în prezenţa celor trei apostoli, Petru, Iacob şi Ioan.

Sfântul Grigore Palama, pe care îl prăznuim în a doua duminică din Postul cel mare, a susţinut prin adevăr biblic adevărul conform căruia lumina în care a apărut Mântuitorul pe Muntele Tabor a fost o lumină dumnezeiască care nu avea nici o

legătură nici cu cea a lunii, nici cu a soarelui şi nici cu altă lumină creată sau percepută de om, numind-o „necreata lumină”.

Prima biserică a fost construită aici pe Muntele Tabor de către împărăteasa Elena în secolul IV.

Biserica ortodoxă cu hramul Schimbarea la faţă de pe Muntele Tabor a fost înălţată de doi români care au şi vieţuit aici un timp. Din păcate nu au mai venit alţii care să continue viaţa duhovnicească. În prezent aparţine greco-catolicilor şi are vieţuitoare maici românce.

Înainte de a intra în frumosul așezământ ne oprim la pangar unde, o maică ne zâmbeşte bucuroasă când ne aude vorbind româneşte. Admirăm sfântul lăcaş care, aşa cum ne explică părintele ghid, are trei altare, lucru mai rar întâlnit în tradiţia ortodoxă. Astfel altarul central este închinat Mântuitorului Iisus Hristos, iar cele laterale prorocului Ilie şi dreptului Moise. În cele laterale se slujeşte o dată pe an în zilele de prăznuire a celor doi prooroci.

Ghidul ne arată o icoană a Maicii Domnului mai deosebită despre care ne spune că ar fi fost găsită într-o sticlă pe malul mării.

Pare a fi făcută pe o foaie de ziar și are în centru pe Maica Domnului iar pe margini un chenar cu scene biblice şi figuri de sfinţi. Se numeşte Maica Domnului „Trandafirul neveştejit.” Mulţimea de bijuterii din aur şi argint precum şi pozele lăsate sunt dovada multor vindecări miraculoase care s-au petrecut acolo.

Ieșind în curte să privim grădina, cactuşii și palmierii, am dat peste cele trei "colibe" construite pentru a ilustra cuvintele Sfântului Petru care i-a spus Mântuitorului "vom face trei colibe, una pentru Tine, una pentru Moise şi alta pentru Ilie."

Cea mai mare minune petrecută aici a fost Schimbarea la faţă a Domnului Iisus Hristos când „a strălucit Faţa lui ca soarele iar hainele Lui s-au făcut albe ca lumina" (Matei 17, 2) Lumina în care a fost învăluit Iisus în Muntele Tabor este prefigurarea celei în care vor fi învăluiţi oamenii care vor învia, „drepţii vor străluci ca soarele în împărăţia Tatălui meu." (Matei 13, 43)

În fiecare an, în data de 5 spre 6 august (calendarul pe stil vechi), la sărbătoarea Schimbării la faţă (18 spre 19 august pe stil nou), în timpul Sfintei Liturghii coboară deasupra Muntelui Tabor un nor care vine dinspre Nazaret şi se aşează deasupra bisericii exact atunci când se cântă Heruvincul. Acei care se află acolo, în acea noapte, sunt martorii acestei minuni care se repetă în fiecare an.

Toată lumea se bucură de coborârea norului ce se desface în mii de mingi de nor pe care le poţi atinge. În aer e un miros nepământesc de brad şi de tămâie iar cei care au asistat la coborârea norului povestesc că au avut o stare de fericire absolută, greu de descris în cuvinte.

În Muntele Tabor, Mântuitorul a vindecat copilul lunatec adus în fața apostolilor de către tatăl său, care n-a putut fi vindecat de aceștia. Întrebat fiind de ce ei (apostolii) nu au reuşit, Iisus le-a spus că „acest neam de diavol nu iese decât cu post şi cu rugăciune," oferindu-ne şi nouă soluţia vindecării de patimi şi de slăbiciuni.

Această poruncă a postului şi a rugăciunii, însuşi Mântuitorul a primit-o de la Duhul Sfânt care l-a trimis în pustie, pe Muntele Carantaniei să postească. Aici a fost ispitit de diavolul prin cele trei încercări: pofta trupului, pofta ochilor, trufia vieţii.

Din curtea bisericii se vede localitatea Nain, locul unde Mântuitorul a intrat în cetate şi a întâlnit cortegiul funerar care însoțea o mamă văduvă şi plină de durere ce ducea la groapă unicul fiu spre a-l îngropa. Arătându-şi dragostea şi mila dar şi puterea Sa dumnezeiască a înviat pe fiul văduvei din Nain. Ascultând despre cele făcute de Iisus pentru a alina suferința unei mame m-am gândit cum noi, oamenii acestor timpuri, alergăm la mila şi ajutorul lui Dumnezeu când necazurile şi neputințele ne doboară şi cum primim de fiecare dată mângâiere.

Despre viaţa acestei văduve şi despre schimbarea oamenilor care au fost martorii acestei întâmplări ne-a povestit părintele Roman.

- Văduva, o femeie frumoasă, locuia în Endor. Era căsătorită şi avea un fiu. Primarul acelei localităţi voia să profite de ea şi l-a trimis pe soţul acesteia la muncă silnică unde a şi murit. Femeia a plecat în căutarea lui. L-a găsit legat de o stâncă şi uscat. În locul acela era o apă în care a căzut copilul şi fiind frig noaptea, s-a îmbolnăvit. De la această boală i s-a tras şi moartea. Întoarsă la Endor, neînduplecată în fața insistențelor primarului, acesta a pus să-i dea foc la casa în care locuia. Văduva îşi câştiga cele necesare traiului ţesând la războiul care a ars odată cu casa. Luându-şi fiul bolnav, lipsită de cele necesare traiului, a plecat în Nain unde a întâlnit o familie de oameni vârstnici care i-a primit în casa lor. Datorită bolii, fiul femeii văduve a murit. În drum spre locul de îngropare l-au întâlnit pe Iisus care l-a înviat pe tânărul mort. Localitatea Nain era aproape de Nazaret. Văduva din Nain s-a întâlnit de mai multe ori cu Maica Domnului Iisus, care cunoscându-i viaţa a ajutat-o.

Dreptul Iosif, bărbatul Mariei i-a făcut femeii un alt război de ţesut. În semn de recunoştinţă pentru tot binele ce i s-a făcut aceasta a ţesut o cămaşă dintr-o singură bucată, pe care i-a dat-o Mântuitorului când a mers la Nazaret. Primind-o Iisus a spus " această cămaşă va fi pătată cu sângele meu" proorocind patimile pe care avea să le primească în curând. Ea se află în prezent la o biserică din Franţa-Marsilia. Fiul văduvei pe care Hristos l-a întors din moarte ca să fie sprijin mamei sale, când a murit și a fost înviat era în vârstă de 18 ani.

Asemenea oricărui tânăr avea o prietenă pe care voia să o ia de soţie. Impresionat de minunea învierii sale, dar şi de cuvintele Mântuitorului ce propovăduia credinţa cea adevărată, băiatul pleacă spre Capernaum şi îi urmează acestuia însoţindu-l împreună cu prietena sa pe Drumul Crucii la Patimile pe care le-a îndurat. Cei doi tineri s-au făcut propovăduitori ai cuvântului Domnului primind mucenicia şi devenind Sfinţii Tomas şi Daria. Iată aşadar unul dintre nenumăratele exemple de oameni care s-au lepădat de toate cele lumeşti urmând învăţăturile lui Hristos.

Sursa: **http://dorinastoica.blogspot.com/2013/08/am-urcat-pe-muntele-tabor-din-cartea-de.html**

Muntele Tabor (poze)

Urcăm pe Sfântul Munte Tabor. În mănăstirea „Schimbarea la faţă” vom vedea icoana făcătoare de minuni „Trandafirul cel neveştejit”.

Sursa:
https://amirav.wordpress.com/galerie/galileea-%D7%94%D7%92%D7%9C%D7%99%D7%9C/muntele-tabor/

Alte poze din Israel

http://ag925.ro/about/israel/2/

http://borstrasbourg.free.fr/poze_2012_05.htm

http://amintiri-tarzii.blogspot.ro/2014/11/pelerin-in-tara-sfanta-doua-zi-4.html

Icoane

Bucură-te, Maică a Cuvântului, pururea Fecioară, icoană a acatistului veșnic!